

Wat zegt de Bijbel er over?

Deze brochure handelt over de hel, de hemel, het vagevuur, de onsterfelijke ziel, de eeuwigheid, etc-. Lees in dit verband ook onze brochure no.376, over de wederopstanding en de betekenis van de dood.

De hemel heeft al heel wat mensen geboeid, en de hel daarentegen heeft al heel wat mensen verknoeid. Er zouden slechts twee wegen zijn voor de mens om te bewandelen, namelijk de brede weg die naar de hel voert, en de smalle weg die naar de hemel leidt. John Bunyan heeft in zijn befaamde boek 'De Christenreis' daar op allegorische wijze over geschreven. De hel en het vagevuur zijn altijd al hete hangijzers geweest, onderwerpen waar de vonken soms letterlijk en figuurlijk van af vlogen. Wie zal ons vertellen wat ervan waar en onwaar is? Angst is in dezen een hele slechte raadgever. Door veel geestelijken is de angst helaas gebruikt om de hun toevertrouwde zielen onder de knoet te houden.

Wij wilden onderzoeken in deze studie of er sprake is geweest van religieuze hersenspoeling, dan wel of de vroege christelijke kerk terecht allerlei leerstellingen en dogma's heeft opgesteld, waarbij men de mensen voorhield dat zij een 'onsterfelijke ziel' zouden bezitten. En of de mensen die in

doodzonden zouden leven -dat is van het geloof der kerk afgaan- in de hel zouden worden geworpen, die eeuwig brandt van vuur, en waar de gruwelijkste folteringen eindeloos zullen plaatsvinden!

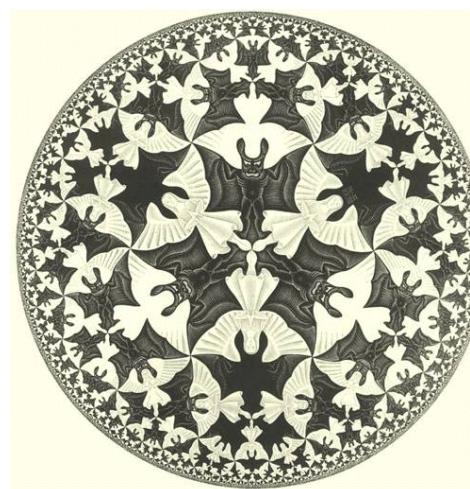
Met dergelijke afbeeldingen tracht men mensen wakker te schudden

Wij weten allen dat waan en zin, schijn en werkelijkheid ver uit elkaar liggen. Toch schijnen deze zaken door de boze gemengd te zijn, zodat de 'waanzin' is ontstaan. Zo spreken wij o.a. van heksenwaan, hoogmoedswaan, godsdienstwaan, machtswaan, etc-. De waanzin heeft

de mensen in haar greep en laat hen niet zonder meer los.

Als een epidemie verspreidt zich zulks, en de waan laat een volk alles aanvaarden wat maar bedacht kan worden, ook al is dat nog zo tegenstrijdig en onrealistisch.

De vroege kerk hield de gelovigen dom, zodat in hen allerlei heidense denkbeelden gretig ingang vonden. De geestelijke leidlieden waren slim en over het algemeen meedogenloos. Zij hielden het volk een 'God' voor ogen als zijnde de Schepper Die uit de gevallen mensheid slechts een heel klein aantal mensen verlossen zou om in Zijn hemel te mogen wonen. De rest van de mensheid zou Hij naar de hel sturen, die in alle eeuwigheid brandt, waar men gefolterd zal worden. Wie in de kerk

Tekening van Escher van engelen en demonen, goed en kwaad zouden niet zonder elkaar kunnen

geloofde en gedoopt was, kon op de genade rekenen om in de hemel te komen. Twijfel aan de kerk en haar voorstellingen van 'God', hel, ziel, etc-. gold als doodzonde, waardoor men de genade verspeelde.

Heeft de goede God miljarden mensen het leven gegeven, om hen daarna tot in lengte van dagen te laten creperen in een brandende hel? Heeft Jesjoea (Jezus) er nog een schepje bovenop gedaan in het verhaal over de rijke man en arme Lazarus, door de

rijke man naar de hel te verwijzen en de arme Lazarus naar de hemel? De gevolgtrekkingen die vele geestelijken hieruit trekken zijn algemeen bizar te noemen, zo afschuwelijk voor de Godheid als voor de mensen zelf. Het is dan ook van het allerhoogste belang de zaken met betrekking tot de hel en hemel goed te onderzoeken. De dingen die scheef zijn gegroeid dienen weer rechtgezet te worden. Wij moeten ons

bevrijden van de eeuwenlange onjuiste voorstellingen. Om uit de grote verwarring te raken, dienen wij in te zien dat de Bijbel een boek is dat **niet** over álle mensen en volkeren gaat. Het gaat over Israël, over het herstel van het Godsrijk waartoe Hij Israël uitkoos, om de aarde te bevrijden van de boze machten, die van deze aarde een grote chaos maakten en steeds weer dreigen te maken. Wanneer wij weer oog krijgen voor de verkiezing van Israël, lost dat al heel wat vreemde raadsels op. Wanneer wij echter de verkiezing van Israël toepassen op alle mensen en volkeren, zoals de

vroege kerkvaders en later Calvijn en Dordt deden, rijzen er onoverkomelijke problemen. Het herstel van de aarde, van de theocratie, begint immers bij de verkiezing van een volk, dat daartoe bestemd is en op die grootse taak voorbereid wordt. Dat volk heeft de capaciteit om te voldoen aan de wens en eis van JHWH. Om dit

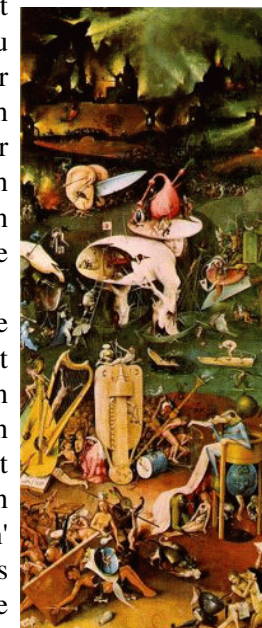
Rijk Gods te herstellen heeft JHWH Zijn volk Israël uitgekozen, en wie zal daar iets tegenin brengen? Dat wil niet zeggen dat dit volk het braafste volk ter wereld is en was. Nee, er volgde zelfs een breuk tussen JHWH en Zijn volk, dat Hij in een verbond aan Zich had verbonden, zoals in een huwelijk. Het gaat dan ook om het herstel van het verbond, van het volk Israël, van de verloren schapen van het Huis Israels, voor hén alleen. En zij zijn er alsdan voor de andere (schaap) volkeren!

Let er vervolgens eens op wat Jesjoea leerde, hoe men de hel (wij zullen later zien wat hiermee wordt bedoeld) kan ontlopen. De rijke man had naar Mozes en de profeten moeten luisteren, dan was het goed met hem afgelopen. De rijke man had geen naastenliefde. Wie zijn broeders of zusters ziet lijden en niets doet, schaart zich bij de bokvolkeren aan de linkerkant van de hemelse Rechter. Mensen kunnen de hel ontlopen door hun eigen daden goed te maken, en niet slechts door een bloot

Vrouwen die monniken hebben verleid, zullen in de hel deze behandeling moeten ondergaan, volgens deze wandschildering

geloof in Jesjoea. Het ware geloof moet vruchten dragen, om in het ware leven te kunnen ingaan. Wanneer de hel in het Oude Testament reeds een grote dreiging voor de mensen zou hebben gevormd, waarom spreken dan niet de aartsvaders erover? Waarom zwijgt Mozes erover in alle talen? In het O.T. hult JHWH zich in stilzwijgen over de hel, alsof dat een eeuwigdurende brandende vuurpoel zou zijn, waarin het allergrootste deel der mensen zou belanden na dit leven. Wanneer Jesjoea inderdaad de Redder zou zijn van heel het mensdom, waarom zouden er dan slechts zeer weinigen uit Israël worden gered? Waarom mochten de discipelen niet naar de andere volkeren gaan met de boodschap van het Evangelie? Heeft JHWH miljarden mensen tot de hel voorbestemd, zonder hen ooit de mogelijkheid te geven eraan te ontsnappen?

De meeste theologen komen dan steevast met de tekst uit Jesaja 66 dat hun worm niet sterft en het vuur niet uitgeblust wordt. Dan zou men ervan uit moeten gaan dat JHWH vuurvaste wormen heeft geschapen, en dat er vuur bestaat dat zónder voedingsbron altoosdurend zou blijven voortbranden. Nee, het 'niet sterven der wormen' en het 'niet uitgaan van het vuur' is niet iets buitentijdelijks, niet iets bovennatuurlijks. Deze tekst staat in het Hebreeuws in de werkwoordsvorm, die wijst op een voorbijgaande gebeurtenis. Dus zolang als er voorraad is van vergankelijk vlees, zullen er wormen en maden zijn, en zolang als er brandstof is voor het vuur zal er vuur zijn. Zodra de voorraad op is, verdwijnen de wormen en gaat het vuur uit!

voorstelling van de hel

Wat zegt Wikipedia over de hel?:

Uit Wikipedia, de vrije encyclopedie

De Hel, paneel van de Tuin der Lusten door Jeroen Bosch. De hel is een religieus concept en duidt een plek of bestaanssfeer aan waar men na de dood heen kan gaan en welke gekarakteriseerd wordt door een hoge mate

van fysieke en mentale pijn en lijden. In bijna alle religies is er sprake van de aanwezigheid van een of meerdere hellen.

Herkomst van het begrip

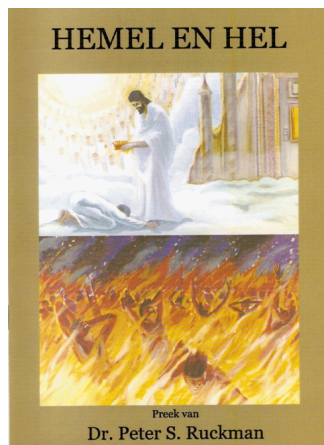
De benoeming van de hel komt van het Germaans. Hel was in de Germaanse mythologie de koningin van de onderwereld, zij had haar burcht in het diepste punt van de wereld. Dit punt heette, net als de burcht, Niflhel (Nevelhel) en dit was de plek waar alle doden naartoe gingen, ongeacht of zij goed of slecht geleefd hadden. Voor de leefwijze in Niflhel hing het er wel vanaf hoe je geleefd had. Voor de zondigen was het er een straf.

Naast Hels rijk was er nog een ander dodenrijk, het Walhalla. Zij die dapper gevochten hadden op het strijdveld en waren gesneuveld werden door de Valkyrja's (ofwel Walkuren) in Odins naam uitgekozen om naar het Walhalla te gaan.

Monotheïsme

Het begrip hel komen we veel tegen binnen het christendom en de islam. Na te zijn gestorven, zouden de zielen naar het hiernamaals gaan. Conform de vroomheid, eerlijkheid, kuisheid en/of andere zaken wordt er door een hogere macht beslist of een ziel naar de hemel mag of dat deze naar de hel moet. De hel is in die zin het tegenovergestelde van de hemel, namelijk een verblijf in afwezigheid van God. Rooms Katholieken geloven dat de meeste gerechtvaardigde zielen voor hun intrede in de hemel eerst nog tijdelijk gelouterd dienen te worden in het vagevuur.

Het christelijk en islamitisch concept van een bestaan na de lichamelijke dood als geest/ziel in hemel of hel, is terug te voeren op het Griekse idee van het dualisme (Plato) waarbij lichaam en geest twee gescheiden grootheden zijn die, in het geval van de geest, onafhankelijk van de ander kan voortbestaan. Deze visie wordt niet geruggesteund door de Bijbel, waar de oorspronkelijke gedachte is dat doden dood zijn, wachtende op de Opstanding. In de Bijbel speelt de hel wel een rol als plaats waar na het eindoordeel op de Dag des Oordeels, de goddelozen naartoe worden

gezonden, terwijl de gelovigen een nieuwe hemel (heelal) en een nieuwe aarde beërven (Openbaring 21:1-5) waar voor de dood en het kwaad geen plaats meer is. De hel wordt omschreven als eeuwig. De hel wordt derhalve ook wel "eeuwige straf" of "eeuwige verderfenis" genoemd. Uit de hel is volgens de Bijbel geen bevrijding mogelijk.

Het jodendom en de islam gebruiken namen die zijn afgeleid van de Gehennavallei nabij Jeruzalem. In het Hebreeuws Gehinnom; in het Arabisch al-nar (het vuur) of jahannam.

De vraag of de Bijbel inderdaad leert dat er een eindeloze pijniging in de hel zou zijn, onderdrukte men. Traditie hield de mensen in de waan, daar hetgeen de kerk leerde gold als de enige werkelijkheid. Het was echter een axioma (waarheid zonder bewijs).

Het bestaan van een hemel of hel is niet te bewijzen. Er moet echter wel veel meer zijn dan het materiële, zodat Einstein na al zijn onderzoekingen begon te geloven in een hemel, daar energie niet vernietigd kan worden. Hemel en hel zoals men zich deze algemeen indentkt zijn niet aantoonbaar, noch bewijsbaar. Zij zijn slechts te geloven. De vraag over het bestaan ervan is dus niet te beantwoorden, maar wel te weerleggen. Heeft het nut

De hel volgens Jeroen Bosch, zie website:
<http://members.lycos.nl/bouman102/jeroen>

om in een hel en hemel te geloven, zoals men deze ons altijd voorstelt? Volgens de geestelijken wel, want dat zou de mensen van hun zonden afhouden, schrik inboezemen en hoop geven op een heerlijke eindbestemming.

De geestelijken hielden vroeger donderpreken, zodat de mensen het

onweer van Gods toorn, dat er een 'nimmer eindigende eeuwigheid' te wachten stond voor alle goddelozen, boven hun hoofden hoorden.

Deze reeds eeuwen durende religieuze hersenspoeling neemt iets af, maar is ook in onze eeuw nog lang niet verdwenen.

De geestelijken zien de secularisatie met lede ogen aan. Het volk ontnuchterd, en straks worden de inkomsten der kerk minder! De katholieke kerk dacht dat de schrik der hel het effect zou hebben dat de mensen zich bij het geloof der kerk zouden houden. De kerk was een grootmacht geworden in de vroege Middeleeuwen, een instituut waar men ambten kon kopen. Vanzelf kwamen

Giotto, waar slechte vrouwen het zwaar te verduren krijgen in de hel

daardoor vele ongeestelijke en zedeloze ambtsdragers binnen haar muren. Het is dan ook niet te verwonderen dat er zoveel heidense leringen opgang deden.

De leer der uitverkiezing van Israël werd misverstaan. Men leerde dat uit de ganse mensheid slechts een klein groepje zalig zou worden, en dat alle anderen voorbestemd waren tot verwerping naar de hel. Men had geen enkel zicht op het herstel van het Rijk Gods nadat Israël verstrooid was. Het Rijk Gods zag men in de kerk verwezenlijkt, geestelijk. Alle zicht op het Koninkrijk der hemelen, het Messiaanse Vrederijk, het herstel van de twaalf stammen Israëls, en de vorming van de Gemeente, een geestelijk lichaam voor de nieuwe wereldgering, was zoek.

Rome trachtte haar leden, door vrees voor de hel in te boezemen, onder zich te houden. Algemeen waren de leden naïef, en ook de gewone geestelijken waren in veel gevallen naïef en ongeleerd. Ook de reformatie bracht geen wezenlijke hervorming van allerlei dwalingen en wantoestanden tot stand. Slechts de rechtvaardiging door het geloof werd rechtgezet! De reformatie was dan ook geen zaak van zeer grote kennis, maar van geloof. De bevolking, maar ook de lagere geestelijken, waren uitermate dom. Beroemd is het verhaal dat de pastoor van

Zijderveld nog geen vier van de zeven sacramenten op kon noemen.

Geleerdheid stond in een kwade reuk. Dat was in een wereldje van 'domme' boeren en 'naïeve' burgers niet nodig. Armoede van geest achtte men noodzakelijk en belangrijker dan theologische kennis. De roomse curie dacht ten onrechte dat, indien de pastoors en parochianen beter onderlegd waren geweest, zij zich nooit door de reformatie hadden laten afschrikken. De reformatie lag echter niet op het verstandelijke vlak, maar meer op het godsdienstige. Het geloof in de Middeleeuwen rustte immers meer op verbeelding dan op kennis.

De werkelijke oorzaak van de reformatie lag in de ontarding van de kerk en haar geestelijke stand, en allermeeest nog in het afwijken van de Bijbel. In het laatst bracht de reformatie vernieuwing, stelde het Woord centraal, waarin de goddelijke vrijspraak is vervat, maar het eerste lieten de hervormers veelal met rust. De roomse kerk had een ander Evangelie, dan het Evangelie des Koninkrijks. Men had sinds de 19e eeuw Maria als medeverlosseres als dogma en de heiligenverering. De elementen om een totale reformatie door te zetten waren wel aanwezig (oa. in Karlstadt) maar zijn door de andere hervormers tegengehouden.

In sept.1920 hebben 30 gereformeerde theologen van formaat eenparig verklaard in hun blad 'De Reformatie', dat de geschiedkundige reformatie waarvan wij uitgaan onvolledig en onvolkomen is geweest, en dat de roomse zuurdesem niet volledig is uitgezuiverd!

Helaas is ook in 1920 de 'Totale Reformatie' niet doorgezet. De valse leer van de 'verkiezing/verwerping, erfzonde, triniteit en onsterfelijke ziel' o.a. van Tertullianus en Augustinus

Christus daalt af in de limbus (voorgeborgte) volgens D. di Buoninsegna 1255-1319

wordt nog alom in bijna alle kerken geleerd. Men acht het overeenkomstig de goddelijke rechtvaardigheid dat de Allerhoogste om kleine tijdelijke zonden, mensen tot in lengte van jaren laat pijnigen in een hel, met allerlei gruwelijk foltering.

De enkelingen die behouden zullen worden bekommeren zich doorgaans niet veel over dit soort verschikkingen die over hun geliefden en naasten zouden komen na het oordeel. Daaraan zien wij dat dit 'geloof in de hel' in feite niet leeft en functioneert.

De duivel en een engel wegen samen zieltjes

Dat de waan tot waanzin werd en elke werkelijkheidszin deed verbleken was een gevolg van o.a. foutieve bijbelvertalingen en daarbij een foutieve bijbeluitleg. Hierover later meer.

Wij zullen nu nagaan hoe de rooms katholieke kerk haar leerstellingen heeft opgebouwd aangaande de hemel, de hel, het vagevuur, eeuwig leven, etc-.

De hemel

De oude kerk en latere roomse kerk hebben altijd geleerd dat het oordeel zich terstond na de dood voltrekt, maar heeft zich daarover nooit nadrukkelijk uitgesproken! Dat is eigenaardig.

Dit oordeel geschiedt volgens haar in de geest, niet in het lichaam. De ziel zou een los deel in het lichaam zijn, die eerst naar de hemel zou gaan en God mag aanschouwen.

De verdeling van de mens in twee of drie delen stamt van de Aristotelische en Platonische denkwereld. Daarin is de mens een wezen dat uit lichaam, ziel en geest zou bestaan. De Bijbel daarentegen leert de mens als een eenheid. De ziel is in het bloed. De mens is een levende ziel, met een ingeblazen levensgeest, die wederkeert tot Hem die ze gaf. Aan de bekende Italiaanse schoenmaker en Rozenkruizer Jacob Boehme

werd eens gevraagd waar de ziel naar toe gaat als het lichaam sterft. Hij antwoordde als volgt: ***'Het is niet nodig dat zij ergens naar toe gaat; haar koninkrijk is bij haar'***.

Wij mensen leven in een door onze Schepper gegeven wereldruimte

Jacob Boehme

waarin de levensenergie zich in en buiten ons bevindt. Die levensenergie moeten wij wel sterken en in standhouden door de van buiten ons komende tot ons te nemen. Dat geschiedt o.a. door middel van ademhaling, dat is energiewisseling. En ook via ons voedsel. Zuurstof is daarbij heel belangrijk, en orgone als levensenergie (zie voor orgone de websites over dr. Wilhelm Reich). Maar ook de kosmische straling die wij niet zien voedt ons via onze huid, waardoor wij energie binnenhalen. Wij zijn sterfelijke mensen en keren weder tot het stof

der aarde. Een dode kan geen levensenergie meer in zich opnemen en uitstralen. Op een dode tak zet zich ook geen rijm, maar komen zwammen als parasieten. Dat lichaam ontbindt en keert tot het stof terug. Wij kunnen in ons huidige lichaam nog niet leven uit pure levensenergie. Wij leven immers door overdracht van energie, energie waarmee het gehele universum gevuld is. Lege ruimte bestaat niet. De dood heeft dus een doel. In Egypte zag men het herrijzende leven, zoals in de seizoenen, waarbij men stellig geloofde in een toekomstige herrijzenis in een andere vorm.

De afvalligen blijven volgens de roomse kerk in de 2e dood. De pasbekeerden zijn nog niet geheel rein en worden in een vagevuur gelouterd. Het vagevuur, zie o.a. D. Snijder 'Rome's voornaamste leerstellingen', is de plaats waarin de zielen komen van hen die na hun doop nog zonden hebben begaan, en daarvoor moet geboet worden in een louteringsplaats. Dit stelt de kerk zich grof zinnelijk voor.

De kerk op aarde is de strijdende kerk.

De kerk in het vagevuur is de lijdende kerk.

De kerk in de hemel is de zegevierende kerk.

De kerk heeft niet voldoende woorden om al deze zaken te omschrijven, dus moeten de mensen het maar geloven. De kerk belijdt dat de Schrift

weliswaar geen enkele tekst bevat die over zulk een ziele-oordeel handelt, maar zij veronderstelt dit stilzwijgend.

De ouden of eerste christenen zagen het oordeel pas op de jongste dag zich voltrekken,

w a a r o p h e t onherroepelijke vonnis werd geveld. Zij dachten dat de zielen in de tijd tussen sterven en opstaan in afwachting waren. Dus gingen de levenden voor de zielen der doden bidden. De liturgie der doden is in haar oude stijl tot op heden nog bewaard gebleven. De kerk belijdt wel dat bij de dood de beslissing is gevallen, maar toch worstelt zij nog om erbarming bij God zolang de Rechter nog

Het laatste oordeel, volgens Giotto, tijdgenoot van Dante

niet is gekomen. Dus onderneemt de kerk met al haar heiligen een laatste poging voor ieders doodsnoed, en bidt: 'Bevrijdt mij Heer, van de eeuwige dood, als hemel en aarde zullen schokken'.

De hel is volgens Rome de tweede dood. Het loon der zonde ziet Rome als de dood na de dood, en dat is een straf en toestand waarin Elohim niemand wil brengen. Het is eigen schuld van wie daarin zal komen. De kerk leert drie punten over de hel:

1. Dat zij eeuwig is
2. Dat het bestaat in het gemis van God
3. Dat het de kwelling is van een vuur

Godslasteraars in de hel krijgen het zwaar volgens Dante

Origenes leerde een eeuwige verdoemenis, en de verdoemden zouden gelijk worden aan demonen. 70-maal wordt in het N.T. de straf der kwelling in het 'eeuwige' vuur genoemd.

Rome belijdt dat zij niet weet hoe zij dit vuur moet verstaan. Augustinus en Thomas dachten aan een

transformatie van het

4e bekende element der oude natuurkunde. De 'knagende worm' vatten zij figuurlijk op, en het vuur namen zij letterlijk.

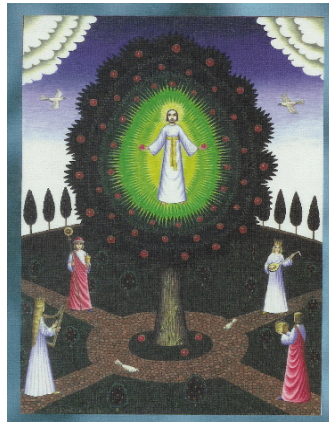
Het inferno of helse vuur is de onmetelijke allegorie van de tweede dood. De straf daarin zou voor iedereen verschillend zijn. De kerk stelde dat alle ongedoopten uitgesloten waren van de zaligheid in de hemel.

Rome leert dat de Schrift met een enkel sober woord spreekt over zonden die na dit leven nog vergeven kunnen worden, dus zou het een heilzame gedachte zijn om voor doden te bidden, Matth.12:32, 2Makk.12:43. In het vagevuur zouden de gelovigen zijn als de drie jongelingen in de vurige oven, snakkend naar zielentrost. Calvijn noemde het vagevuur een verderfelijke verzinsel van de satan, Inst. III,V,6 (zie dr.G.C. Berkouwer, De strijd om het R.K.dogma).

De 'eeuwigheid'

Het woord eeuwig komt van het Hebreeuwse 'olam' en Griekse 'aioon'. Men heeft dit altoos uitgelegd als 'oneindig'. Dat is niet de betekenis van die woorden. Uit 1Kon.8:13 blijkt dat 'eeuwig' niet altoosdurend is, maar een tijdvak aanduidt. Zie ook Dan.6:22. Uit Jes.34:10 blijkt dat er 'eeuwigheden' zijn. Hoe kan dat indien er slechts een enkele eeuwigheid is? En uit 1Kron.16:36 blijkt dat er sprake is van de ene eeuwigheid tot de andere eeuwigheid.

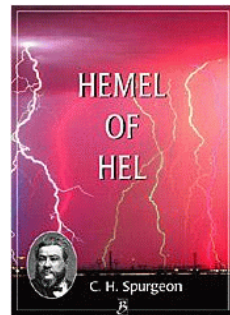
Openb.20:10 spreekt over 'eeuwig-heden'. Eeuwig en heden zijn tegenstellingen, zoals vol en leeg (volledig). Eeuw = tijdvak, en de aionen zien op tijdvakken, tijdsbedelingen. Olam en aioon spreken niet over iets dat zonder begin en einde is, maar over tijdvakken die een begin en einde hebben. Wij hebben oa. in de brochure over de Wet, het Verbond en het Evangelie, daarover uitgebreid geschreven.

Hemel en hel, 3 boeken van Emanuel Swedendorg

Wij zien dat de valse leer schakels heeft, en het één verbonden zit aan het ander. De valse leer van de 'nimmer eindigende eeuwigheid' zit verbonden aan de valse leer van de 'onsterfelijke ziel' en aan de valse leer der 'hel en vagevuur'. Dood zou volgens die opvatting niet dood zijn, maar nog een eeuwig leven in een vuurpoel, waarin men zich bewust is. Pred.9:5 zegt het anders, namelijk dat de doden niets meer weten. De tweede dood is de poel van vuur en zwavel, de 'gehenna'.

Wanneer de tweede dood komt, voltrekt zich precies hetzelfde als bij de eerste dood, dan gaan de goddelozen voor de tweede keer dood, om nooit meer opgewekt te worden. Dan is het totaal uit! De laatste vijand is de tweede dood, en die zal ontroond worden en niet meer voort blijven bestaan. Aan de tweede dood in de gehenna of vuurpoel komt een einde, Openb.20:10 (in alle eeuwigheid is een foutieve vertaling van het begrip aioon). In die tweede dood worden ook de duivel, het beest, de valse profeet, en alle ongehoorzamen geworpen.

Algemeen leren de kerken dat de inhoud van het Evangelie haar kracht en afschrikking ontleent aan de straf der hel, en dat zonder de schrikprediking der hel geen enkele zondaar zich zou bekeren. Men stelt de hoorders

twee wegen voor: het geloof in de kerk, met als beloning de hemel en de afval van de kerk, met als straf de hel. Aan dit axioma (waarheid zonder bewijs) mag men niet twijfelen. Maar wat zegt de Bijbel? De Bijbel spreekt over het graf als de 'Hades'. Hades is afgeleid van 'halen, helen, verbergen. In het graf worden de doden verborgen, aan ons oog onttrokken, en dat is de ene betekenis van 'hel'. David is gestorven en begraven, en zijn graf is nog onder ons, Hand.2:29. David is niet ten hemel opgevaren, maar vertoeft nog steeds in het graf.

De hel volgens Dante's komedie (maar goed dat het komedie is!)

De **hades-hel** is dezelfde als de **sjeool-hel** uit het O.T., en is het graf, de rustplaats der gestorvenen.

Deze sjeool-hel en hades-hel oefenen geen eeuwige greep uit op het menselijk lichaam, en vormen niet de laatste vijand, zeker niet voor de gelovigen. Er is een opstanding uit deze graf-hel.

In die hel is geen wetenschap, Pred.9:5,10.

In het graf zijn geen geestelijke noch fysieke activiteiten.

Tartaros heeft men eveneens door 'hel' vertaald, zie 2Petr.2:4, dat duidt op de toestand der gevallen engelen, en niet op een locatie.

Tenslotte is er de **gehenna-hel**, het zogenaamde 'Hinnomdal', de afvalplaats en brandplaats even buiten Jeruzalem. Deze belt brandde voortdurend, doordat er dagelijks nieuwe voorraad bijkwam.

Gehenna = brandplaats, vuurpoel. Dat is geen verblijfplaats in het midden der aarde, waar het magna zou branden. Die poel des vuurs wordt duidelijk beschreven in Openb.20:14-15, waarin ook de hades-hel zal worden geworpen.

Oorsprong van veel bijgeloof ligt in de heidense gedachtenwereld. In de Middeleeuwen heerste de Stoïcijnse levensfilosofie dat deze wereld niet

het belangrijkste was. De wereld was een voorportaal van het toekomstige, het hiernamaals, een hemel of een hel. In een van die twee plaatsen zouden de mensen hun verdere leven tot in lengte van jaren moeten doorbrengen.

Algemeen geloofde men in een Goddelijke vergelding. Men onderging dan ook gemakkelijk en gedwee de een of andere foltering, want dat was in verhouding met het hiernamaals slechts een drup uit een volle emmer. Ook de toeschouwers van ketterverbrandingen etc., stonden altijd heel gemoedereerd toe te zien hoe een ketter of heks werd terechtgesteld, zoals men nu in een bioscoop of theater naar een voorstelling of film kijkt.

Een afschrikwekkend vuurspuwend hellemonster

Dante Alighieri uit Florence heeft op gelijke wijze het beeld van zijn tijd samengevat in zijn 'Goddelijke Comedie', drie boekdelen over de Hel, het Vagevuur en het Eindgericht. De dichter Dante schreef zijn Inferno om zijn mening te kennen te geven over personen van zijn tijd. Hij liet deze mensen figuurlijk in de hel roosteren. De Inferno was Dante's apologie van zijn eigen leven. Dante's tijdgenoten begrepen de toespelingen wel van zijn bedoelingen in zijn schrijven, maar voor ons is dat moeilijk te begrijpen. Hij suggereerde niet slechts dat zijn vijanden in de hel zouden branden, maar bracht hen daar ook inderdaad. Zijn boek was een soort commentaar op alles wat de mensen in de Middeleeuwen dachten, deden en wisten. Dit boek heeft dus beslist geen afbreuk gedaan aan het vele heidense bijgeloof. Wij hebben op de vorige bladzijden enige beelden weergegeven uit Dantes boeken.

De Rabbijnen over de onsterfelijkheid

De Talmud in afdeling Araboth: in de 7e hemel worden de geesten en

zielen bewaard die nog geschapen moeten worden. Zie Talmud, Chagiega 12b.

Op de avond van de sabbat krijgt de mens een extra ziel, die bij de beëindigen van de sabbat van hem wordt weggenomen, zie Talmud, Tananiet 27b. Gedurende twaalf volle maanden (na de dood) blijft het lichaam bestaan en stijgt de ziel op en daalt ze neer, zie Talmud, Sjabbat 152b. Wormen zijn even pijnlijk voor de doden als een naald in het vlees van de levenden, Sjabbat 13b. Indien er na iemands dood in zijn naam een uitspraak wordt gedaan in deze wereld, bewegen zijn lippen in het graf, zie Talmud, Sanhedrin 90b. Het jodanisme is de religie die de onsterfelijkheid van de ziel na de dood van het lichaam garandeert, zie de Koezari 1:103, Jehoeda Halevi, 12e eeuwse rabbi.

Wat een grote onzin!

Om op de zaak inhoudelijk dieper in te gaan, hebben wij besloten het voortreffelijke boek van professor Uriah Smith uit Zuid Afrika, hoogleraar Bijbelse Exegese, te vertalen en te reviseren in de hedendaagse spelling. Het boek draagt de titel: 'Hier en Hierna'. In dit boek wordt op duidelijke wijze aangetoond wat de schriftuurlijke

Op een kerk te Bamberg in Duitsland, de verworpenen links, de uitverkoornen rechts.

waarheid is over het hier en hiernamaals.

Mochten er evenwel nog vragen zijn, dan horen wij dat gaarne.

De Anglicanen worden echter wakker, nadat het kwaad reeds eeuwen geschied is. Beter laat dan nooit! Zie onderstaand uit het RD van 12-1-1996.

"De hel is geen plaats van eeuwige pijn, maar het is het

totale niets, de onomkeerbare keuze van wie zich tegen God keert". De Anglikaanse kerk rekent hiermee af met de traditionele voorstelling van hel en verdoemenis. De ziel is volgens hen geen aparte substantie, los van het lichaam, maar is als een info-bevattend patroon van het lichaam. Een strikte scheiding tussen lichaam en geest is onhoudbaar, aldus de

Anglikanen. Ook Rome komt terug van de hel. In het Reformatorische Dagblad 30-11-2007 zegt kardinaal Simonis dat hij wel met bisschop Muskens gelooft in de hel, maar hoopt dat hij leeg is. Muskens zegt dat de hel leeg zal zijn. Welnu, een lege hel is geen hel meer.

Verwarring en misleiding

Een boekje open over de hemel en hel, geschreven door Mary K. Baxter.

En in dezelfde trend heeft Choo Tham's haar boekje geschreven: 'De Hemel is zo echt'.

Mary zegt dat zij 40 dagen lang visioenen over de hel en hemel ontving. Zij zegt dat ze meegenomen werd door Jezus naar de hel, opdat ze over die plaats een boek zou schrijven (een bestseller nog wel). Het doel van het boek zou zijn om verlorenen uit de duisternis tot Jezus te halen. Mary trad buiten haarzelf en zag dat de hel een realiteit is. Ze ging door allerlei trechters en vreemde gangen, dat zouden 'de poorten der hel' zijn, terwijl zij in het rond draaide als een tol. Ze hoorde er wezenlijke kriesen en rook een afschuwelijke stank. Ten slotte kwamen Jezus en Mary op de bodem van de hel terecht via een tunnel, om daar de hel binnen te gaan. Aldaar zag zij vliegende voorwerpen (ze zag ze letterlijk vliegen!). Ze hoorde gekerm, en zag martelingen, eeuwige smart en folteringen. Mary zag een vrouw, die als skelet aanhoudend brandde en wanhoopskreten uitstootte. Ze strekte haar armen naar Jezus uit, maar kreeg geen gehoor. De wormen kropen uit haar beenderen, maar het was voor haar te laat. Het boekje van Mary omvat 170 bladzijden, vol van dergelijke beelden die zij in de hel allemaal zag, in bijzijn van Jezus. Ze was er ten laatste uitermate beroerd van. Daarna werd Mary meegenomen door Jezus naar de hemel, en ook daar schrijft ze een boekje over van 150 bladzijden. Daar was het volgens Mary goed vertoeven en best uit te houden.

Dat wij hier te maken hebben met een zwakke geest, een visionaire vrouw die haar eigen voorstellingswereld voor geïnspireerd houdt, is toch wel duidelijk voor elk normaal mens.

Van Rebecca Springer is ook een boekje verschenen over haar visioenen van de hemel. Zij noemt dat 'uitzonderlijke dagen', waarin zij de visioenen ontving, waarbij zij het hemelse leven als het ware proefde. Nu ja, wie van ons mensen droomt er weleens niet van een gelukkiger leven dan het hedendaagse? Ook onze Rebecca begon in haar visioenen aan een reis door de hemel, en wel onder geleide van Jezus als gids, hoe kan het ook anders. Ze zag mooie landschappen, rivieren, bloemenvelden. En ze zag zelfs een heel mooi huis dat voor haar was gebouwd met een

Soendar Singh

bibliotheek erin. Het huis was vol van Goddelijke kunstzinnigheid. Boeken in de hemel, vroeg Rebecca zich verwonderd af. Er vonden zelfs reünies plaats, ontmoetingen met oude bekenden en geliefden, onder zachte hemelse muziek. In het boekje "Ik zie de hemel open", door H.M Hoekendijk en F.Th. Horsthuis wordt veel geciteerd uit de

visioenen van Soendar Singh. Soendar ontmoet in zijn visioenen in de hemel eveneens geliefden die hem voor waren gegaan. Hij voelde zich er dadelijk thuis. Wel is volgens Soendar de hemel nog niet volmaakt. In de hemel is men ook nog op een leerschool, waar men steeds hogerop klimt in heerlijkheid.

Hoe hoger men in deze domtoren komt, hoe heerlijker de hemel wordt!

En zo zijn er nog vele boekjes geschreven en preken gehouden over de hel en hemel, ook door de meest orthodoxe gereformeerden. Je vraag je daarbij wel af wat voor betekenis de nieuwe aarde voor hen dan nog heeft, indien ze slechts twee wegen kennen, waarvan de ene leidt naar de hel en de andere naar de hemel? Wat zouden de gezaligde hemelingen moeten doen op een vernieuwde aarde, waarop zelfs nog

zondaars zijn, en waarop Gog en Magog-volkeren nog leven, die pas aan het einde van een lange periode vernietigd zullen worden?

Veel van de hemel en hel-voorstellingen komen voort uit angst voor de dood en het onbekende. In

het apocriefe boek Jezus Sirach, hoofdstuk 41 lezen wij het volgende:

vers 3: 'Men moet niet de dood vrezen, daar het onze bestemming is. Het is het vonnis van JHWH over alle vlees, volgens Zijn wet. In het dodenrijk zullen geen verwijten wezen. Alles wat uit de aarde is keert er weer naar terug'.

De voorstelling van de twee wegen: Hemel of Hel

De Bijbel geeft geen grond

voor wat onze geestelijken algemeen onder hemel en hel willen verstaan. De conclusie kan dan zijn, dat de mensen niet zo bang hoeven te zijn voor de dood en het oordeel erna, indien er geen hel is tot straf. Nee, zo is het niet. Men is in dit leven verantwoordelijk tegenover JHWH en zichzelf, om niet veroordeeld te worden tot de (tweede) of altoosdurende dood. Het leven te moeten missen en niet te mogen delen in de heerlijkheid van de vernieuwde aarde, zal een groot gemis zijn. Verder is het duidelijk dat wij van JHWH geen God mogen maken die de overtreders op het allerverschrikkelijkst tot in lengte van dagen zal straffen, zoals een boeman kinderen kan bang maken. Wij kunnen de hemel reeds op aarde hebben wanneer wij in vrede met JHWH leven naar Zijn wil en verbond. Dan vrijwaart Hij ons van heel veel kwaad, zie:

Exodus 15:26 En zeide: Is het, dat gij met ernst naar de stem des HEEREN uws Gods horen zult, en doen, wat recht is in Zijn ogen, en uw oren neigt tot Zijn geboden, en houdt al Zijn inzettingen; zo zal Ik geen van de krankheden op u leggen, die Ik op Egypteland gelegd heb; want Ik ben de HEERE, uw Heelmeester!

Deuteronomium 30:10 Wanneer gij der stemme des HEEREN, uws Gods, zult gehoorzaam zijn, houdende Zijn geboden en Zijn inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer gij u zult bekeren tot den HEERE, uw God, met uw ganse hart en met uw ganse ziel.

Nehemia 9:29 En Gij hebt tegen hen betuigd, om hen te doen wederkeren tot Uw wet; maar zij hebben trotselijk gehandeld, en niet gehoord naar Uw geboden, en tegen Uw rechten, tegen dezelve hebben zij gezondigd, door dewelke een mens, die ze doet, leven zal; en zij hebben hun schouder teruggetogen, en hun nek verhard, en niet gehoord.

Uit het voorgaande blijkt dat er een groot verschil is tussen het Oude Testament en het Nieuwe Testament. In de Thora wordt niet over de hemel en over de hel gesproken, ook niet over een fysiek leven na de dood. Hoe komt dat? Het gaat er in de Thora om dat wij in dít leven als volk van JHWH een roeping hebben, nl. om gestalte te geven aan het herstel van de schepping, cq de nieuwe hemel en aarde. Dat kan nú reeds vaste vorm krijgen door navolging en gehoorzaamheid van de in het Verbond (de Wet) vastgelegde raadgevingen en voorschriften. Jesjoea is niet gekomen om de Wet te ontbinden. Hij riep op tot gehoorzaamheid aan de Wet (Thora). Na Zijn dood is er niets veranderd aan de Thora. Alle verwarring rond een 'hiernamaals' zoals omschreven in deze brochure komt voort uit wat men uit het Nieuwe Testament meent te mogen lezen. Het christendom wat ontstaan is na Jesjoea heeft alle heidense filosofieën over een hiernamaals keurig verwerkt in haar belijdenissen en dogma's. Wij dienen terug te keren tot de Wet en de

Profeten! Lukas 16:29 ***Abraham zeide tot hem: Zij hebben Mozes en de profeten, dat zij die horen.*** Goede raad is duur!

Zie tevens Lukas 24:44 en Handelingen 28:23.

Hemel of hel? Het is uw keuze!

In de hemel is het immers schoon! Waar men zingt op blijde toon, met een altoos vrolijk harte, vrij van alle smarte!